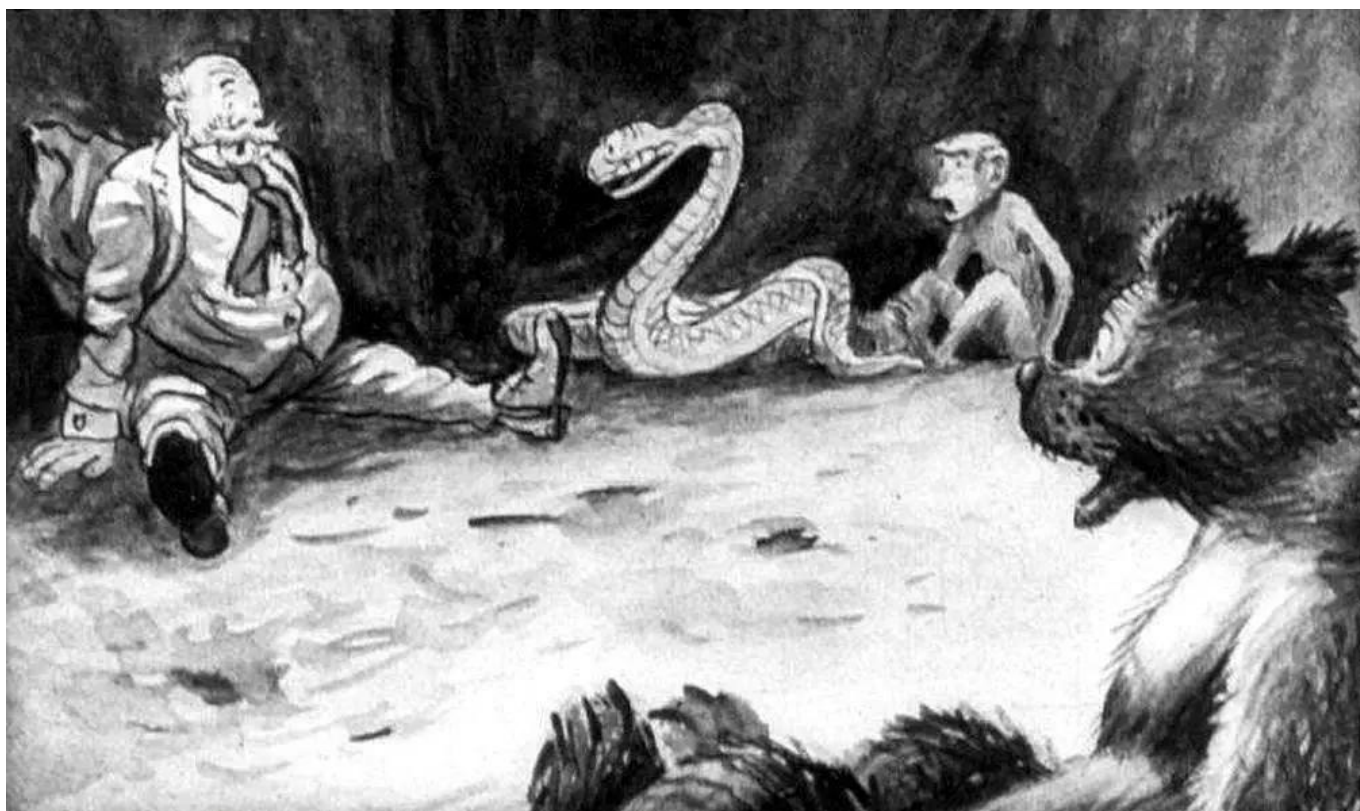

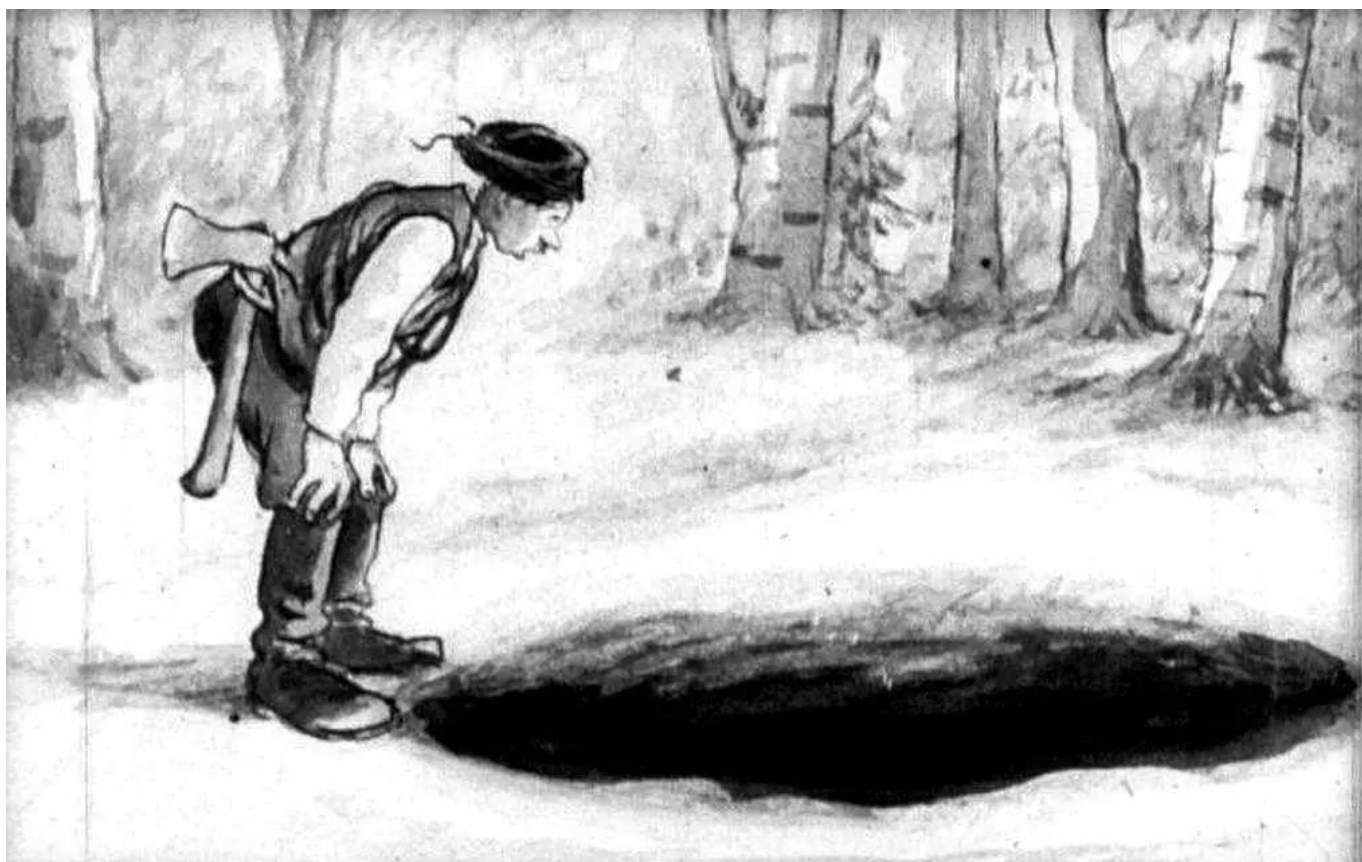
Cică trăia odată un boier foarte bogat. Într-o zi, boierul nostru se plimba de unul singur prin pădure.

Și cum se plimba el așa prin pădure, nimeri drept într-o capcană săpată pentru animale.

Boierul ajunsese înăuntru, fără să-și rupă însă niciun osior. Dar ceea ce văzu în groapă îl înspăimântă fără doar și poate pe boier. În capcană erau trei animale prizoniere, care nimeriseră acolo cu puțin timp înainte: un urs, o maimuță și un șarpe uriaș.

Tocmai atunci, trecu prin pădure și un tăietor de lemne. Acesta auzi strigătele de spaimă ale boierului și veni lângă groapă, pentru a vedea ce se întâmplă.

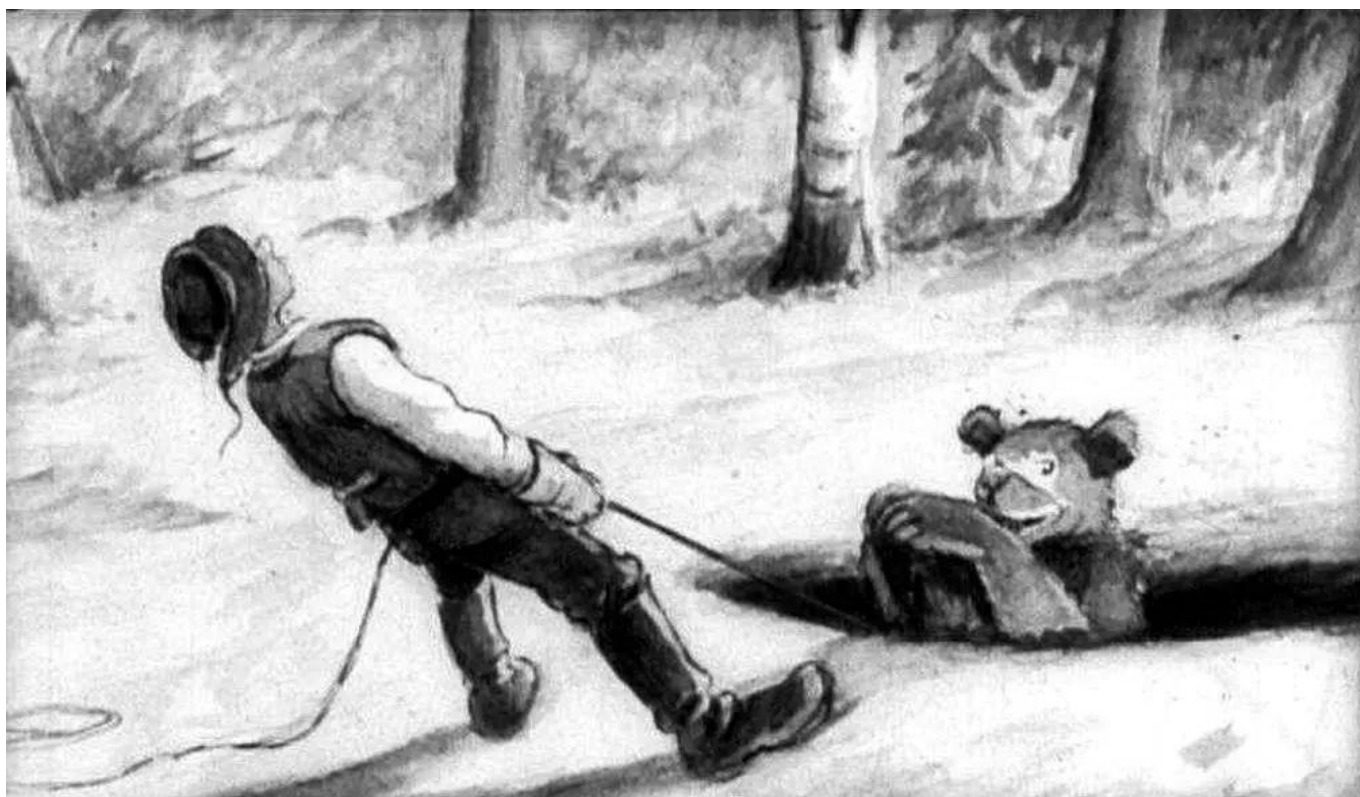
Când boierul îl văzu pe tăietorul de lemne, care stătea pe marginea gropii, îl imploră să-l ajute să iasă de aici, făgăduindu-i că-l va răsplăti pe măsură.

Tăietorul nu stătu mult pe gânduri și tăie ramurile unui copac tânăr. Apoi, îl reteză din trunchi și, cu pricepere, construiește o scăriță simplă pentru ca boierul să poată ieși din groapă.

...îl aruncă în groapă. Tăietorul mai aruncă în groapă și funia pe care o avea la el. Apoi, îi spuse boierului să se agațe de ea, sprijinindu-se totodată de trunchiul de copac. Astfel, tăietorul îl va ajuta să iasă cu bine afară din groapă. După scurt timp, tăietorul simți că funia atârână greu la celălalt capăt și începu să tragă cu putere de ea.

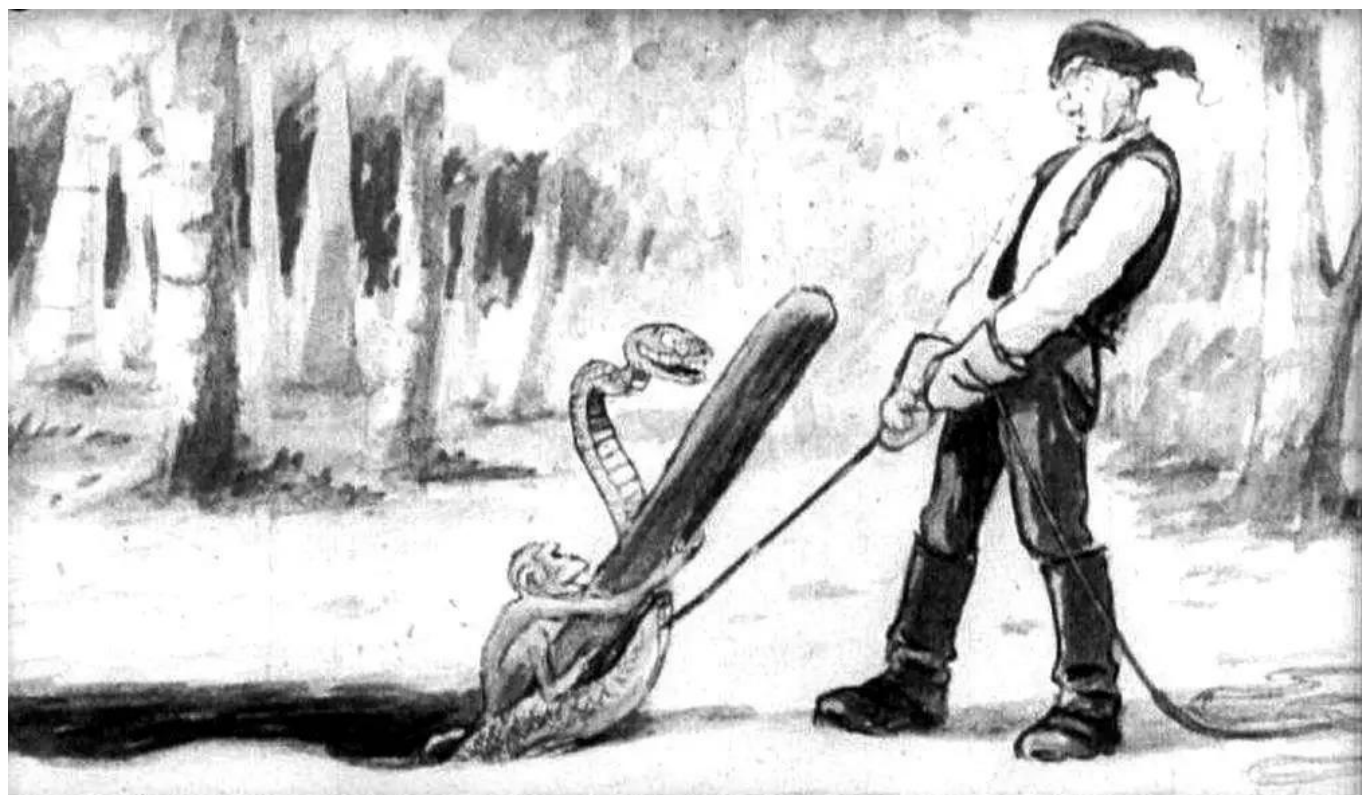
Însă de funie nu se agățase boierul, ci ursul, care era la rândul său prizonier în groapă. Acesta reuși să iasă cu bine din groapă și păși pe pământ.

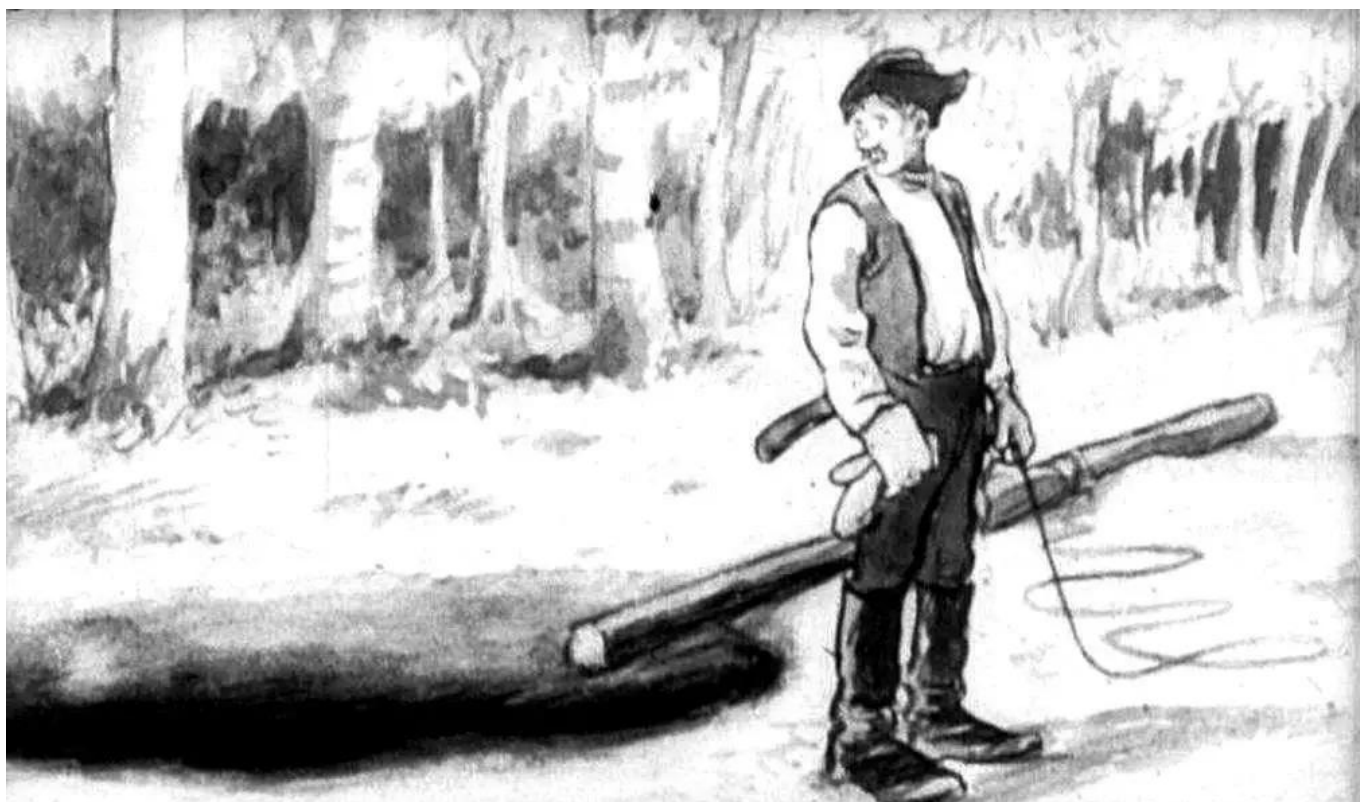
Tăietorul se sperie văzând ursul în fața lui, însă acesta nu-i făcu niciun rău. Dimpotrivă, îi mulțumi tăietorului de lemne pentru ajutor, iar apoi plecă în pădure în treaba lui.

Boierul, aflat mai departe în groapă, continua să-l implore pe tăietorul de lemne să-l scoată și pe el. Boierul îi promite tăietorului de lemne că îi va da câteva vite din ograda lui dacă acesta se va milostivi de el și îl va scoate afară din groapă.

Omul repetă manevra de adineauri, însă de data aceasta, afară din groapă ieșiră șarpele și maimuța. Tăietorul se cam sperie, însă animalele nu-i făcură nimic rău, ba chiar îi mulțumiră pentru ajutor. Apoi, plecară în pădure în treaba lor.

Boierul, care rămăsese singur în groapă, se ruga în continuare de tăietorul de lemne să-l scoată și pe el. Omul se gândi ce se gândi, căci îi era frică să mai scoată pe cineva din groapă - dacă de acolo ieșea cine știe ce dihanie și îi făcea vreun rău?

Însă boierul îi spuse că în groapă nu mai rămăsese decât el, așa că nu era niciun pericol pentru tăietor să mai arunce încă o dată frângia și trunchiul de copac. Pe de altă parte, boierul îi făgăduia tăietorului de lemne, pe lângă vitele de care vorbea mai devreme, și o ladă plină cu aur.

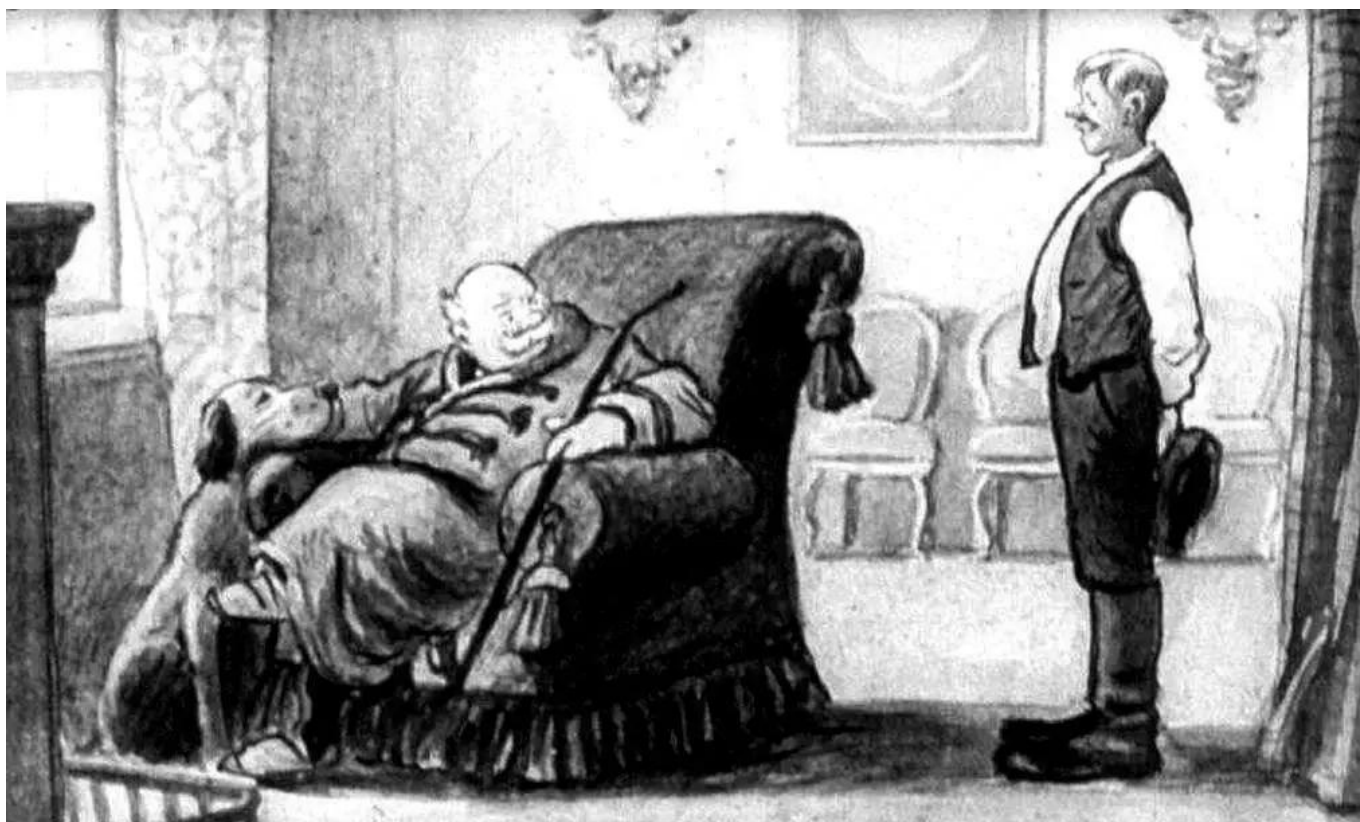
Tăietorul aruncă din nou în groapă frânghia și busteanul, iar de data aceasta, boierul însuși ieși la iveală.

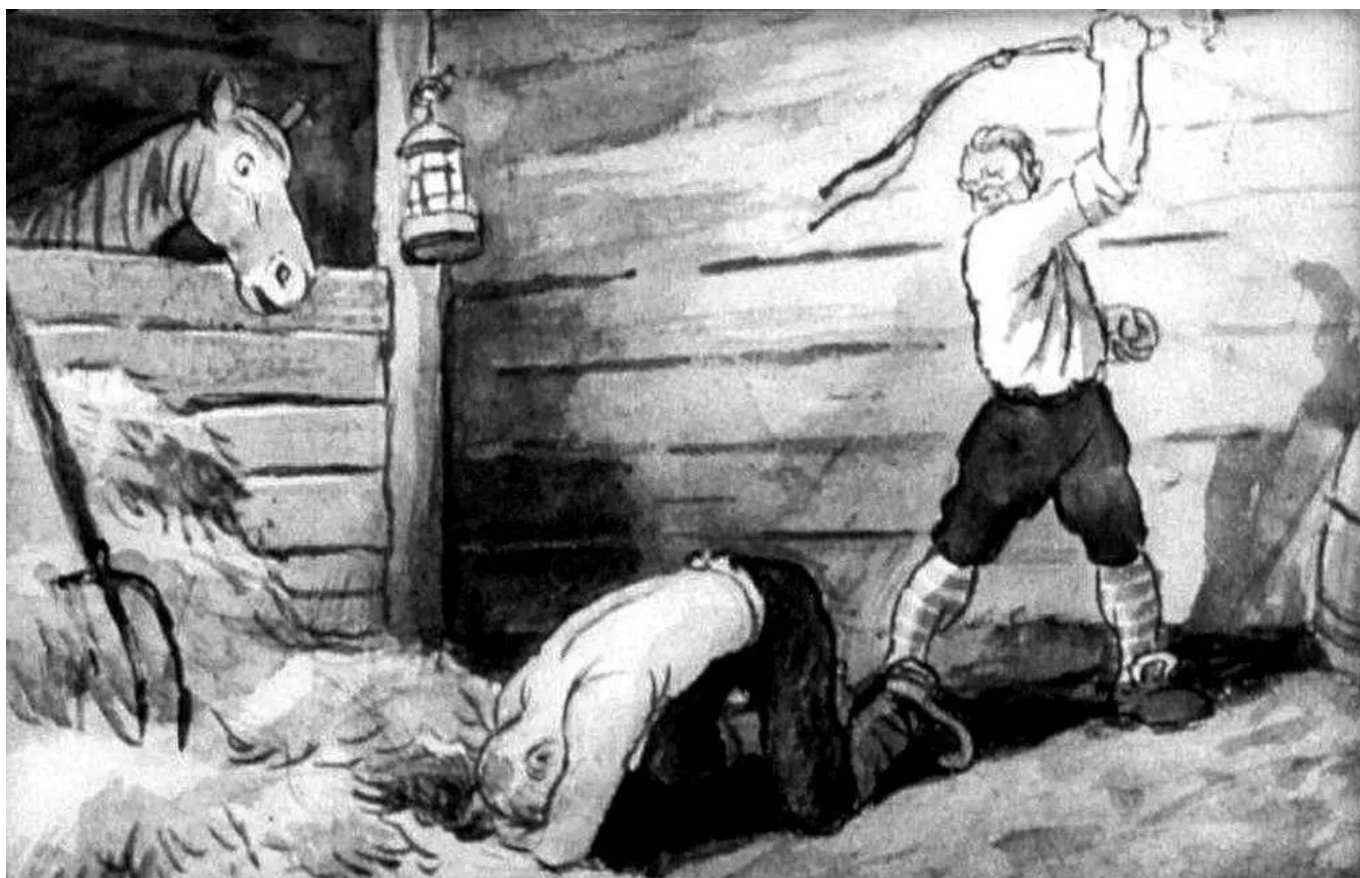
Boierul îi mulțumi tăietorului de lemne pentru ajutor, apoi îl întrebă dacă nu are la el ceva de mâncare. Cât timp statuse în groapă, îl apucase o foame teribilă. Omul îi întinse boierului pâinea ce o avea pregătită pentru el, iar acesta o mănca cu poftă, până ce o isprăvi.

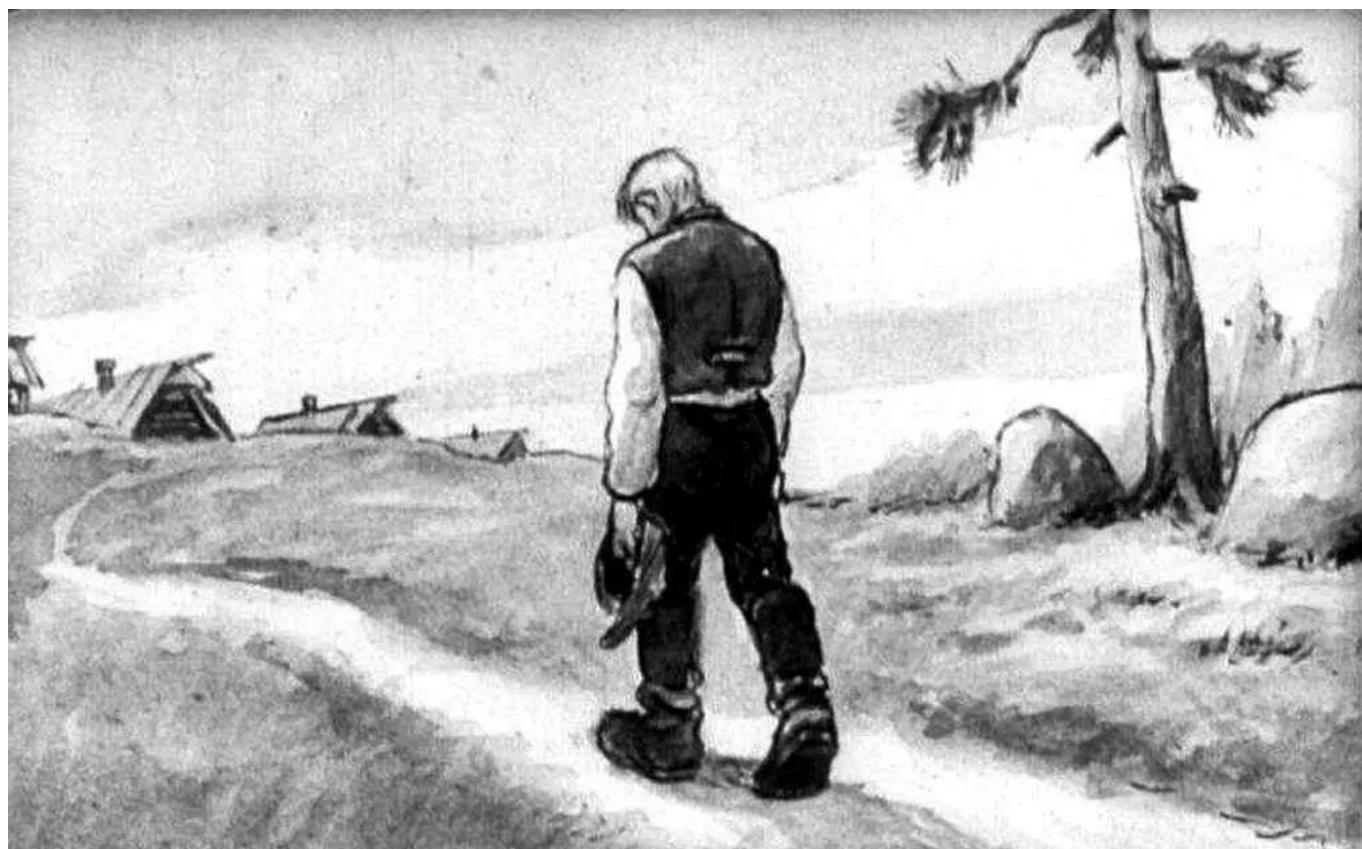
Când boierul își potoli foamea, părea că își schimbă și comportamentul. De unde adineaori îi făgăduia tăietorului de lemne vrute și nevrute, acum îi ordonă să meargă acasă la el și să-l ajute în gospodărie. Iar tăietorul nu se putea împotrivi, căci boierul era stăpânul de drept al acelor locuri.

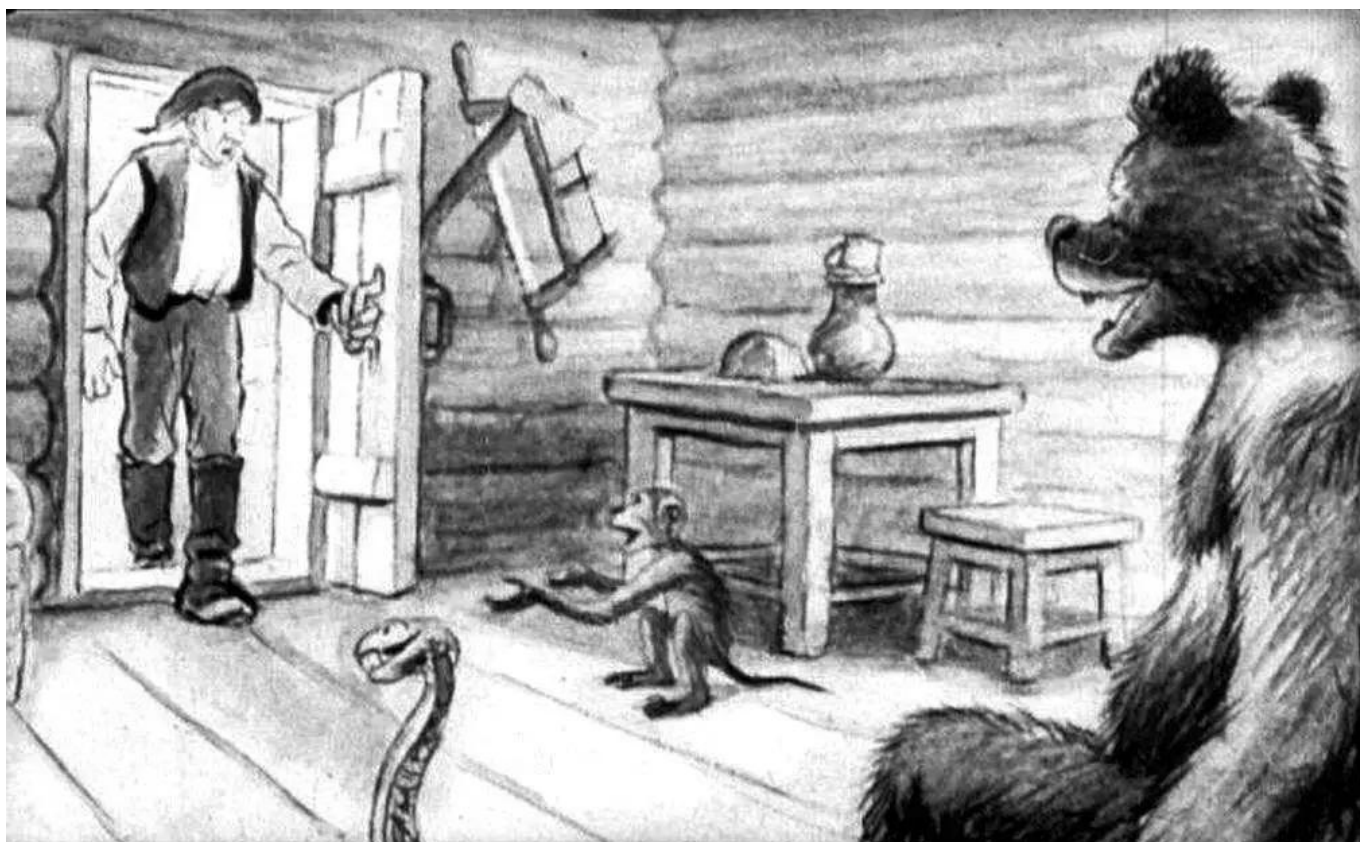
Odată ce intră în slujba boierului, tăietorul de lemne se putu convinge că acesta era un om foarte hapsân. Din nimic se supăra pe el și îl ocăra de mama focului. Ba într-o zi, boierului i se păru că argatul nu făcuse așa cum trebuia munca pe care i-o dăduse mai devreme, așa că...

...îi ordonă vătașelului să-l biciuiască. Vătașelul, care semăna la suflet cu stăpânul său, îi trase tăietorului de lemne o bătaie soră cu moartea.

După ce tăietorul de lemne își mai reveni, boierul îl goni de la el din gospodărie, fără a-i da nicio simbrie. Tăietorul de lemne o porni abătut spre casă, dar...

...mare îi fu surpriza să găsească acolo cele trei animale scăpate din groapa săpată în pădure. Animalele veniseră acasă la tăietorul de lemne, pentru a-și arăta recunoștința.

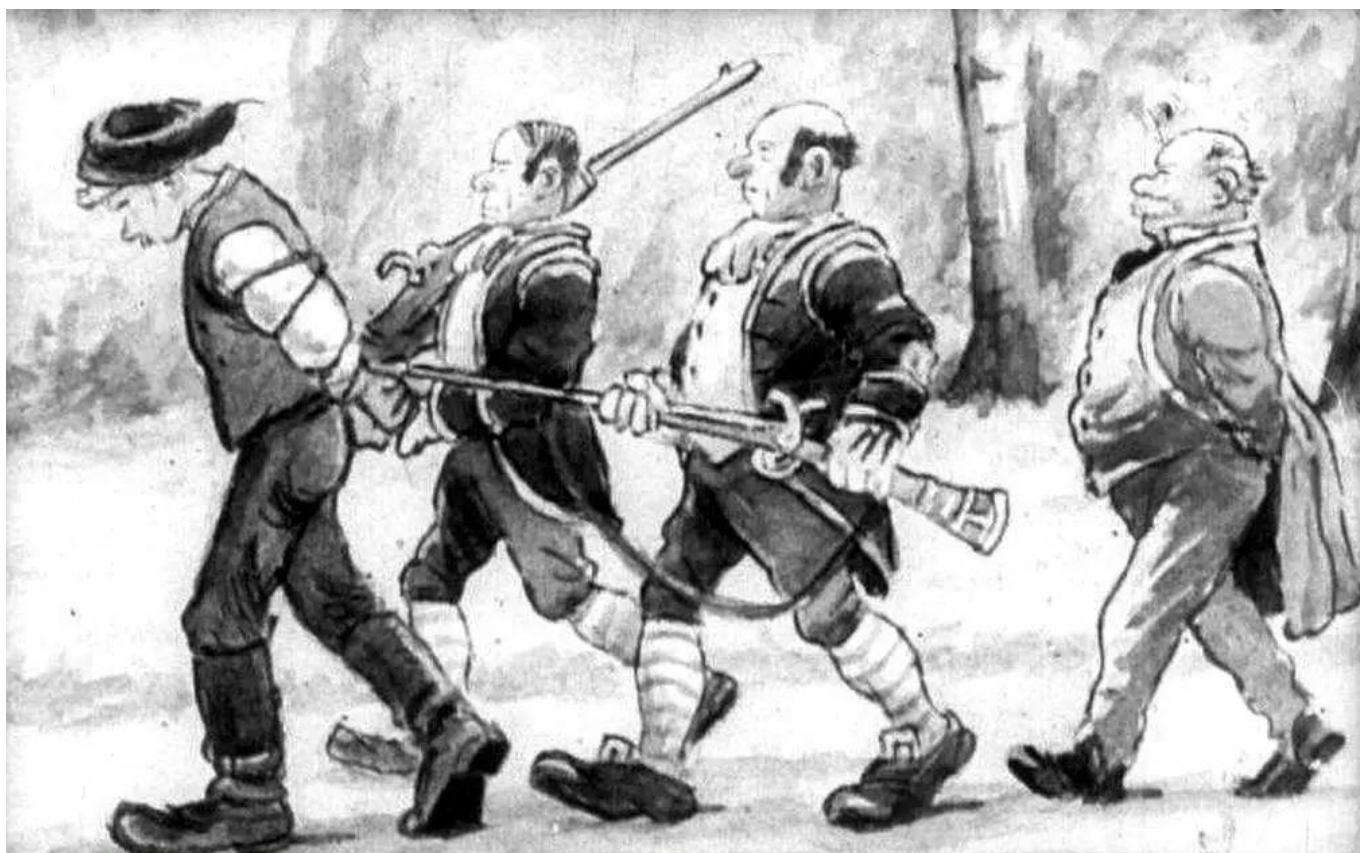
Astfel, ursul îi adusese o vacă, maimuța lemne pentru foc, iar șarpele un diamant uriaș. Tăietorul de lemne se bucura din inimă pentru că animalele îi arătaseră atâta recunoștință și le mulțumi acestora pentru darurile lor. Animalele îi spuseră tăietorului de lemne că-l vor ajuta de acum înainte, câte zile or mai avea de trăit, căci nu vor uita niciodată fapta lui cea bună.

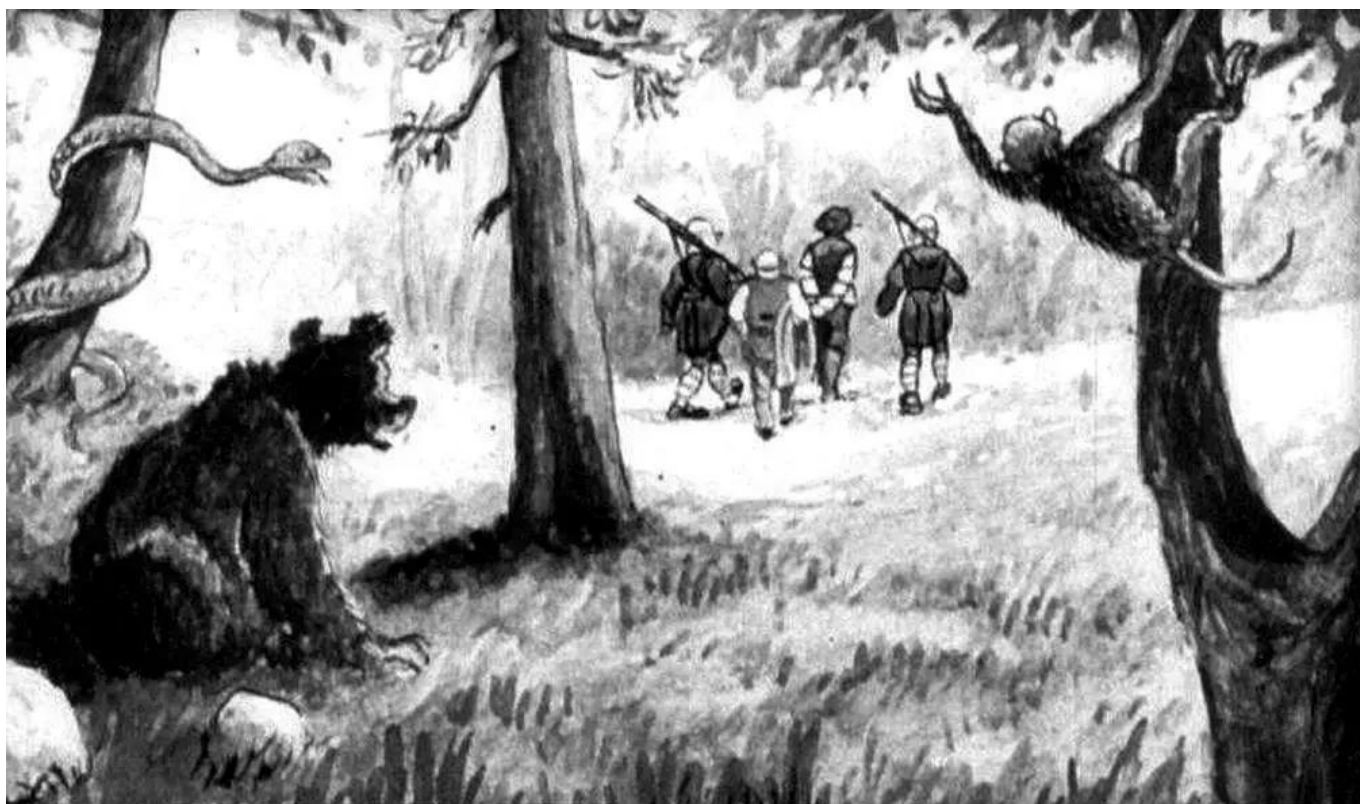
După ce animalele pleacă în treaba lor, omul se gândi să ducă diamantul la târg, căci își făcea socoteala să-l vândă pe bani buni. Zis și făcut. Omul se pregăti de drum și o porni apoi înspre târg. Numai că fiindu-i frică să nu care cumva să spargă diamantul, îl ținea cu mare grijă în palme.

Din această pricină, slugile boierului îl văzură pe tăietorul de lemne că ține ceva prețios în mână, așa că dădură fuga la stăpânul lor, spunându-i ce și cum. Boierul le dădu ordin slugilor să-l prindă pe tăietor și să i-l aducă de îndată în fața sa. El susținea că ceea ce ținea tăietorul în mână îi aparținea pe drept. Tăietorul profitase de neatenția boierului și îi furase din casă un lucru de preț. Slugile îl aduseră pe tăietorul de lemne în fața boierului, iar acesta îi lua de îndată diamantul din mână. Cum boierul pretindea că diamantul este al lui, tăietorul de lemne se făcea vinovat de furt.

Boierul porunci atunci slugilor să-l lege pe tăietorul de lemne și să-l escorteze în pădure. Slugile să-și ia la ele și puștile, căci boierul dorea să-l judece pe tăietorul de lemne în felul său, adică împușcându-l pe loc. Slugile îndepliniră porunca boierului și porniră apoi cu toții spre pădure.

Însă cele trei animale văzuseră cu ochii lor tot ceea ce pățise tăietorul de lemne mai devreme și hotărâra să-l ajute de îndată. Animalele se ținură după cei patru, până ce aceștia ajunseră în mijlocul pădurii.

Apoi, animalele ieșiră dintr-o dată la iveală, speriiindu-le pe slugile boierului. Oamenii lepădară puștile și fugiră de acolo cât putură de repede. Boierul nu putea fugi, era destul de în vârstă, iar picioarele nu-l mai ascultau la fel ca în tinerețe. Din acest motiv, rămase acolo în pădure. Animalele îl dezlegară pe tăietorul de lemne, apoi îl sfătuiră să se ducă acasă, căci de boier se vor ocupa ele mai târziu.

Tăietorul mulțumi animalelor pentru ajutor și plecă în treaba lui. Animalele îl luară pe boier cu forța și îl duseră la groapa săpată în pădure. Apoi, îl aruncară acolo, lăsându-l să piară de foame și de sete. Astfel și-a găsit sfârșitul boierul cel hapsân.